

Kývala si mi básňou a leto všade bolo,
dokorán brány malo lúčne mólo.

V mlynčeku citov sme sa zrazu spolu stretli,
dve rovnobežky sa o nás pretli.

Písala si mi prstom po tele,
zvončeky vo mne žala,
slnko odkrylo nám lúčne posteľe,
tráva nás rozhojdala.

Rátala si mi vlasy pokým si sa nezmýlila,
zámkly na mne si nežne odpílila.
Zaviazala mi oči kvetmi, cez ne som ticho videl,
zriekol som sa ľahko vtáčích krídel.

R:

Listovala lúkou ako knižkou vôní
a hádala si, ktorý z kvietkov zvoní.
So slovníkom lúčnym pýtala sa leta,
kto v tráve po nás stopy pozametá.

2 x R: